

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/l

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050. — nočna 2996. 2994 in 2050

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inserate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
pondeljka in dneva po prazniku

SCODENEC

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Savoir être desirable...

Rajni genijalni francoski pisatelj Maurice Barres, je napisal nekje v svoji knjigi o potovanju po Levantu, da je zgodovina Grčije podana po njeni gospodarski legi. Razcefedrana obrežja grškega polotočja, ki se v stotih otokih polagoma porazgubijo v vodah Egejskega morja, služijo enkrat za sijajna ofenzivna izhodišča močne odporne rase, ki se je rodila v senci Olympa, zopet drugič pa so krasna zatočišča in skrivališča pred sovražnikom, ki se bliža po morju. Grk ni bil nikdar zadovoljen s svojo domovino, on je bil vedno avanturist, ki je smatral svojo materno zemljo za opališče, kamor se je zatekal, kadar ga je odbila tujina. Narod piratov, tako so ga v starih dneh imenovali v dobrem pomenu besede.

Svetovna vojna ga je našla, ta narod piratov, po vsej Mali Aziji, ob obrežjih Marmare, na Zlatem Rogu, po vseh važnejših obalskih seliščih Crnega morja. Izbruh sovražnosti med evropskimi narodi mu je bil dobrodošel, ker je računal, da bo v svetovnem metežu utrdil svoje postojanke in uresničil svojo »megali idea«, ki ga preganja danes ravnotako, kot takrat ko je Aleksander Veliki šel premagovati perzijski imperij. Kretu mu je dala državnika, ki se le redko pojavlja v svetovni zgodovini, kadar pa se prikažejo, zapuščajo za seboj globoke brazde. Ze je Venizelos mislil, da je na cilju, že je vzrepevala vsa Grčija kot svoje dni, ko je olimpijski zmagovalc segal po dragocenem vencu, ali ko je maratonski tekač drvel proti slavnemu celju, ko so vse te lepe sanje Velike Grčije, kraljice Bospora in Egeja, na mahu razblinile v strašnem viharju nove porazne vojne, ki je pometa vse grške postojanke iz ozemlja bivše Turčije. Nato je sledil umik med izsušene rti stare Grčije, v divje razorana skrivališča njene kaotične obale. Cela vrsta pretresljivih revolucionarnih sunkov, pod katerimi je drhtel grški narod prva leta po svetovni vojni, je priča in dokaz za veličino narodne katastrofe. Pojavljali so se avanturisti, megalomani, pestolovci, katerim je narod danes pliskal, jutri pa jih zopet postavljal na strelišče. Tragedijo je zaključilo narodno izseljevanje — saj je v resnicu tudi bilo, — ko sta Turčija in Grčija sklenili, da izmenjata svoje tujerodno prebivalstvo. Okrog en milijon Grkov, pionirjev grške kulture in grškega gospodarstva, se je vrnilo domov od onstran morja. Tudi ranj je domovina našla prostora v krhu. Mi nikdar ne bomo mogli zadosti visoko ceniti tega zgodovinskega dejanja, ki se pred našimi očmi izvršilo brez vsakega hrupa nekako na stranpoti poleg velike ceste, na kateri se je odigrala svetovna politika.

V tem momentu se je izlučil iz povprečnosti zopet stari Kretec Venizelos, ki se je po atentatu na pariškem kolodvoru izjavil za premaganega in se skril v malo hišico na francoski rivijeri. Zopet je razgibal narod, ki ga je sprejel za svojega rešitelja. »Megali idea«, njegov sen o Veliki Grčiji, s katerim je znal očarati toliko državnikov po evropskih konferencah, je izginil. Rešiti bo treba dom, utrditi razmzano stebrovje domačije, konolidirati narod, da bo ob zgodovinskem trenotku pripravljen za nov pohod v tujino po izhajenih steh prednikov.

Prvo, kar je smatral za najbolj nujno je bilo, osvoboditi Grčijo varušta kakšne velesile. Med bisere njegovih dovitipov spada tudi ta, da je najdragocenjejša lastnost vsakega diplomata, da zna biti »desirable« (zaželen) od vseh. Te smernice se je zvesto držal odkar zopet vodi usodo Grčije. Našel si ga po vseh evropskih prestolnicah, reorganizacijo armade je poveril Francozom, mornarico je izročil v začasno obskrbno angleški administrativi, Italijo so zapeljali njegovi klici po solidni rimski kulturi, ki mora oplemeniti grško dušo. Na Balkanu ga vidimo dvigati bakljo balkanske federacije, zopet drugič poravnava v hladni nasproti, ki so jih njegovi predniki sejali med Grčijo in Jugoslavijo, obdrži pa previdno vse sadove te politike. Povsed, kamor pride, ga s strahom in s spoštovanjem sprejemajo in povsed razprostira tudi svoje prošnje po kreditih. V tem se vidi kritična stran njegove maksime: savoir reste desirable (znati ostati zaželen). Na nikogar navezan, dober z vsemi, pred očmi pa samo blagor svoje domovine.

Ko se je z genialno zvitostjo ustalil med velesilami, se je lotil še težavnjega posla, da likvidira stara sovražstva s Turčijo in Bolgarijo. Narodi se med seboj ne sovražijo, je rekel, sovražstvo delajo odgovorni brezvrestni voditelji. Njegov uspeh s Turčijo se ni pozabil in tudi se dolgo ne bo, ker bo služil za zgled, kako se navidezno narodno sovražstvo lahko spremeni v prijateljstvo z nekolič dobre volje. Sporazum z Bolgarijo je samo še vprašanje časa in bi bil že dosežen, da ga niso ovirale prilike, na katere Venizelos ni imel vpliva.

Treja skrb je posvečena gospodarski obnovi Grčije. V to svrhu potrebuje pomoči od strani inozemskega kapitala. Do sedaj evropska zgodovina še ne poznava politika, ki bi v svoji kreditni politiki imel toliko uspehov, kakor Venizelos. Grška posojila se po navadi hitro sprejemajo in so še hitreje razprodana. Denar je dovolbil iz Rima, iz Pariza in iz Londona. Letošnje posojilo 1 milijarde 200 milijonov Din, ki je bilo razpisano 21. marca v Londonu je bilo v teku enega dneva podpisano trikrat. Trenotno se Venizelos, ki je bil prvi državnik na evropskem vzhodu, ki je energično dvignil svoj glas proti Hooverju načrtu, nahaja v Parizu, kjer zahteva kompenzacijo za izpad nemških reparacij in novo posojilo. Ni dvoma, da se mu bo posrečilo obvarovati interes svoje domovine. Iz Pariza bo potovel v London, odtod bo obiskal prekoslej tudi Rim in Bukarešto, da ponovno inspirira postojanke, katere je njegova modra diplo-

Socialisti o svojem poslanstvu

Razorožitveni program dunajskega kongresa

Dunaj, 29. jul. d. Na sinočni seji mednarodnega socialističnega kongresa (2. internacional) je zastopnik Belgije senator de Bruckere razvijal temo o boju za razorožitev in proti vojni. Uvodoma je opozoril udeležence na vzklike, ki so se slišali ob prihodu nemškega državnega kanclerja dr. Brüninga v Paris. »Živel mir«, to je dragocena beseda, ki odpira novo dobo v razmerju med Francijo in med Nemčijo. Narod si želi miru. Toda mir je tako dragocena pridobitev, da ni zadostni, da se vojna sovraži, če se hoče mir ohraniti. Vojna se mora ubiti. Mednarodni socialismus ima nalogo, da uniči vojno in vojne nevarnosti, ker sicer bo vojna njega uničila. Povsed delujejo sile, da zanjetijo nove požare. V Nemčiji sami so nacionalni prepanteži največja nevarnost ne samo za nemško demokracijo, ampak za vse države, ki na Nemčijo mejijo. Zmaga v borbi za demokracijo ni nič, če nam ne nuditi popolne varnosti, da bomo za naprej lahko dolga leta in dolgi rodu živeli v miru. Socialna demokracija pozdravlja razorožitveno konferenco, ki naj postane mirovni kongres vsega človeštva. Ako se ta konferenca ponesreči, ako bodo države takrat pokazale, da druga drugi še ne zaupajo in da še vedno sledijo staremu rimskemu nasvetu, da najtisti, ki mir ljubi vojno pripravlja, potem bo padla tudi autoriteta Zvezde narodov in zrušila se bodo vsa prizadevanja človeštva, da se vpostavi mirno sožitje na tej doslej od sovrašiva prenapolnjeni zemlji.

Francoski zastopnik Jouhaux je zahteval, da morajo socialdemokratska strokovna društva na vsak način prevzeti kontrolo nad pridevanjem

o rožja ker sicer nikdar ne bo konec tekme v obo-roževanju. V nadaljnji debati so se sprejele rezolu-cije, med njimi tudi ena, ki ustanavlja poseben razorožitveni odbor, ki bo od svoje strani vodil vse priprave za razorožitveno konferenco in vplival na merodajne državne činitelje, da se klonijo pred enoglasno voljo človeštva, ki hoče živeti v miru.

Vsako vojno plača ljudstvo

Paris, 29. jul. fr. Iz Nizze poročajo, da je na shodu društva za razširjanje mirovne ideje bivši italijanski ministri predsednik in sedanj emigrant v Franciji Nitti imel govor, ki je povzročil veliko

presenečenje v prizadetih krogih. Nitti je obsodil fašistično politiko, ki straši s topovi in sabljami ter vzgaja rod, kateremu je beseda ljubezen nepoznana. Sejati sovražstvo ni kulturno delo. Na tej politiki sovražstva, ki se hoče naslanjati na maksimalne cesarjev, češ da mora vsak, ki ljubi mir, biti pripravljen na vojno, bo italijanski narod poginil. Po dvatisoč letih, odkar krščanstvo uči ljubezen, je absurdno, da bi hoteli iti iskat v poganskem ideologiju zdravil za obolelo kulturno življenje naše dobe. Nitti je zahteval brezpogojno in odkritosrno sprejem idej miru ter je pozval ljudstvo, naj se oglasi, dokler je še čas, da prepreči izbruh novih sovražstev, ki znaajo biti usodepolna. Vojno, vsako vojno plača ljudstvo.

Bernard Shaw poveličuje Lenina

„Komunizem bo rešil našo civilizacijo pogibelji“

Moskva, 29. jul. d. Sovjetska brzjavna agentura poroča: Angleški pisatelj Bernard Shaw, je imel na zahtevo tukajšnjem tonfilmske družbe obširen govor, v katerem je med drugim izjavil tudi sledeteče glede svojega komunističnega nazora: »Lenin je bil sicer samo človek, toda bil je človek, ki je nadgril vsakega. Njegov pomen ne spada v zgodovino in v prošlost, ţe govorimo o njem, moramo misliti na bodočnost, kajci za njega je njegov pojav usodepolnega pomena. Ako se Leninov poizkus socializacije ne posreči, potem mora naša civilizacija propasti, kar je jih je propadlo že mnogo v minuli zgodovini človeštva. Mi vemo iz zgodovine,

Madjarska - v službi bank

Krščanski socialec očita Bethlenu protijugoslovansko politiko

Budimpešta, 29. julija. Ž. Na včerajšnji seji parlamenta je govoril vodja krščansko-socialne stranke bivši predsednik vlade Stepan Friedrich. V svojem govoru je napadel vlado radi njene politike. Rekel je, da je vlada stopila v službo bank, od katerih je nedavno prejela posojilo 87 milijonov pengov. Rekel je, da se boji, da se tudi to posojilo ne izgubi, katero so izgubili mnogo večji zneski. Dalje je govoril o zunanjih politiki in rekel, da je Bethlen na Mohaškem polju rekel, da bo vodil prijateljsko politiko proti Jugoslaviji. Z Mohaško politiko smo začeli ili pred nekoliko leti proti Bel-

gradu, na naše veliko začudenje pa smo na tem polu naenkrat prispevali v Berlin. Predsednik vlade Bethlen je prišel z rimsko zmago. Mislim pa, da je sama vladna stranka pozabila na izjavo svojega predsednika, ko se je vrnil iz Rima, da bo Madjarska dobila na Reki veliko svobodno cono, preko katere bo lahko izvajala madjarske odvišne predelke. Od tega pa sedaj ni nič. Italija kupuje žito v Odesi za dumping-ceno, Madjarska pa drži križem roke in čaka na boljše čase. Po njegovem mnenju bi moralna Madjarska opustiti Italijansko orientacijo.

Judovski parlament

XVII. zionistični kongres v Bazelu

Basel, julija 1931.

Težko, da bi od početkov zionističnega pokreta kak zionistični kongres stal pred tako odločilnimi nalogami, kakor XVII. zborovanje židov v Baselu, ki je trajalo skoraj tri tedne. Znano je, da se je položaj zionizma ravno v mesecih pred sestankom znatno poslabšal. Položaj židov je bil po strašnih arabskih pogromov v Palestini postal naravnost kritičen. Komisija, ki jo je Anglija oddala v Palestino, da preišče dogodek, je izdelala poročilo, ki za jude je bilo posebno ugodno. Na njeno zadružanje je bistveno vplivalo razpoloženje vlade, ki se z judom prijaznim stališčem ni hoteli zameriti z palestinskih Arabov. Potem je preteklo leto angleška delavska vlada izdala znano »Belo knjigo«, ki jo izvsi zionisti smatraj za preklic znanje Balfourjeve izjave (Balfour je leta 1917 objavil židom lastno državo v Palestini). — Kot odgovor na Belo knjigo je demisioniral dr. Weitzmann, ki je 10 let vodil zionistično gibanje. Mac Donald je nato pisal dr. Weitzmannu le-po pismo, ki naj bi bilo nekakšen komentar Belo knjige, dejanskega položaja pa s tem ni bistveno spremenil.

Vsi ti dogodki so še bolj poglibili razkol v zionističnem gibanju, ki ga je bilo že delj časa opazovali. Doledan predsednik gibanja je v nasprotju s prvočilno željo Herzla, ustanovitelja zionizma, ki se je zavzemal za nezavisno judovsko državo, se zadovoljil z ustanovitvijo stalne judovske kolonije v Palestini, ki bi zasigurala judom neko stalno bivališče v približljivosti. Ta zmernejša smer se je od leta 1920, kar je Weitzmann stal na čelu gibanja, zelo okrepila. Kot opozicija pa so nastopali tako zvani revolucionisti, ki so se zavzemali za prvočilno Herzlovo idejo samostojne in nezavisne judovske države v Palestini. Ti zionistični radikalni se niso hoteli zadovoljiti s sporazumom z Arabci, ampak so zahtevali, da se z angleško državo po-

močjo ustvari tolikšna judovska večina v Palestini, da bo absolutno dominirala nad Arabci. Ker angleška Anglija ni izpolnila njihovih želja, se zavzemajo za energično protiangleško in protiarabsko politiko. Snujejo tudi samostojne judovske legije, ki naj na svojo roko Judom izvajajo samostojno državo. Razume se samo po sebi, da stoje revolucionisti v ostrom boju z Weitzmannom, čigar odstop jem je bil tako dobrodošel.

V znamenju tega težkega zunanjopolitičnega in notranjega položaja se je pričel XVII. zionistični kongres v Baselu. Razumljivo, da je bilo eno najglavnih vprašanj na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejšo revolucionistično smer, s čimer je bilo tesno zvezzano tudi vprašanje novega predsednika. Debala na kongresu so bile silno burne in je velikokrat prišlo do razburljivih scen. Pri tem so se judje iz vzhoda, ki so pravovernejši, večinoma zavzemali za radikalnejšo rešitev, medtem ko so judje iz zapadne Evrope, ki so se vzhodnimi vprašanjih na kongresu, ali naj se odločijo za zmernejšo Weitzmannovo, ali radikalnejš

Poboji na bolgarski meji

Nove podrobnosti o delovanju makedonskih komitov — Komiti proti novi bolgarski vladi — Ponočni sestanki, revolverji, bombe, municija ...

Belgrad, 29. jul. I. V našem listu smo že počeli o zadnjih komitskih vpadih na naše ozemlje. Kakor znano, so bili pri tej priliki ubiti 4 "makedonski razbojnik, dočim je uspelo obmejni straži atentatorja dobiti živega v roke. To je prvi sinčaj, da se posrečilo ujeti živega člena komitov, kajti znano je, da imajo in Bolgarije poslani atentatorji strog nalog, da se nikdar živi ne udajo. Zato imajo tudi vedno pri sebi za vsak slučajstrup. Tudi ta atentator, ki je bil ujet, je imel pri sebi trup, vendar pa ga ni mogel več porabiti, ker ga je orožniška patrulja iznenadila.

Delovanje komitskih čet je v poslednjem času postalo zelo živahno in jasno je, da je to delovanje usmerjeno v prvi vrsti proti novi bolgarski vladi, ki je dala izjavo o svoji mirljubnosti in želela, da pride do tem bolj tesnih in dobrih odnoshenj med obema sošedoma med Bolgarijo in Jugoslavijo. Na drugi strani pa je makedonska organizacija primorala delati atentate na našem ozemlju, da s tem opravici sprejem velikih vstop delnarja od neke tuje velesile. Kako je stvar bila organizirana, se najbolj jasno vidi iz izpovedi, ki jih je dal ujeti komito pred preiskovalom oblastmi. Ob prilikih prvega zaslišanja je med drugim izjavil, da je bil do navedenega nameščen pri znani nemški tvrdki Titel Brauseweller, ki ima v Sofiji svojo podružnico in se bavi z javnimi deli.

Dalje je izjavil sledete: Nekega dne je prisel k meni čuvaj instrumentov omenjenega podjetja, po imenu Milan, in me vpraša, če poznam pol od Lekškega do stare meje. Odgovoril sem mu, da to pot poznam. Čez kak teden je ponovno prisel k meni in je dejal, da želi z menoj govoriti neki Kurtev, in sicer v kavarni Bavčar, ki se nahaja v ulici Sv. Nedelje. Odšel sem tja in nešel tega Kurteva, ki ga prej nisem poznal. Po kratkem breznačnjaju razgovoru me je Kurtev vprašal, če bi hotel vstopiti v makedonsko organizacijo, in mi ponudil, da grem z drugimi 4 atentatorji preko meje, da jih pokažem pot, češ, da morajo oni izvršiti v Srbiji atentate. Ko sem mu odgovoril, da tega ne morem storiti, mi je suročen dejal, da moram storiti, ker bom sicer ubit. Po tem razgovoru sem seveda pristal in v družbi s 4 drugimi atentatorji odšel v Custendil, kjer smo estali okrog dva lejna. V Custendilu so mi našli stanovanje v hotelu Dragoman. V tem hotelu je stanoval tudi neki Todor Izvorski in nekoga večera so nas edpeljali z avtomobilom do meje. Prišli smo, tako do vase Balanovi. Tam smo se sestali še z dvema Makedonscema in sicer z nekim Spirem in nekim Trifunom, ki sta prinesla velike zaboje, kjer so bile puške, revolverji, municija in hrana, kar vse so nam razdelili in dati potrebna navodila za prehod preko meje. Okrog 11 zvečer smo si preko meje, in smo tako polovali nekoliko dni, dokler nismo prispeli k vasi Prevalci, daskravno ta vasi mnogo oddaljena od meje. Potovali pa smo tako dolgo zato, ker smo smeli hoditi le od 11 zvečer do 3 zjutraj, kateri tudi radi tega, ker smo se morali za vsako ceno čuvati in skrivali pred prehvaljivcem.

Nadalje atentator izpoveduje podrobnosti, o katerih smo že poročali in podrobnosti, ki v vsem soglašajo z odkritijo o borbah na licu mesta. — Končno izjavlja, da so nosili s seboj peklenke stroje, za katere je imel njihov vodja neko navodilo, da jih postavi na določeno mesto. Ko smo se pogajali s Kurtevom, je rekel, da bomo po izvzemenu delu izvili redno mesečno plačo 2500 lejev in se posebno nagrado 10 do 20.000 lejev. Initiator teh najnovejših zločinov je državni uradnik in bivši učitelj sedaj profesor custendilske gimnazije in obenem vodja v zaspalk makedonske revolucionarne organizacije v Custendilu. On je po izjavah ujetega atentatorja organiziral in poslat zločince, ki so pred leti ubili v Slipi generala Kovačeviča. Še eno izjavo je dal atentator, namreč, da je Kurtev te dni zbral okrog 50 takih atentatorjev v Custendilu, jih porazdelil v petanke in trojke in da jih namerava pošljati na naše ozemlje na meji Petriča, trudeč se pri tem, da za vsako skupino najde enega vodnika, ki je rojen na našem ozemlju in ki se sedaj nahaja v Bolgariji radi kakuge zločina ali je vojni begunc ali kaj drugega.

Po prvi borbi, kjer sta bili dva atentatorja ustreljena, so komitite, kot civilisti begali po gozdovih, trudeč se, da pridejo do Bolgarske meje. Na pot so severno od kraja, kjer je bila prea borba, skrili dan ogromna peklenka stroje in jih predvzeli maglirali, da bi eksplodirala, nojirže radičega, da zakrijejo svojo sled. Peklenki stroji so bili težki 11 kg. Prebivalstvo in orožništvo pa je te peklenke stroje pravčasno, to je 22. l. m. odkrila. Šele 23. l. m. popoldne je prišla na bico mesta strkovna komisija, medtem, ko je centralna oblast v Belgradu je edno pričakovala vesti o najdenih peklenkih strojih, o njih med in kakovosti, je že zvečer dne, lo je 22. l. m. v Sofiji, list »Makedonia«, glacio glasilo makedonske revolucionarne organizacije, prinesel na prvi strani senzacionalno vest pod naslovom: Bombari atentat. To poročilo navajamo zaradi tega, ker jasno dokazuje, da so Kurtev in estali verjetni, da so atentatorji, ki so jih postali, že izvršili svojo, že vnaprej odrejeno nalog in s tem tudi objavili, ne da bi vedeli, da so atentatorji medtem bili umorjeni, ozir, ujeti. Tako jasnega do-

kaza o organizaciji teh atentatorjev pač doslej še nismo dobili.

Vest o bombinem stenatu so od listu »Makedonija« vzeli tudi drugi bolgarski časopisi, ki podpirajo akcijo makedonsku, kar je še važnejše, da vse je bila brzojavljena, in laž tudi, nekatere večjim evropskim listom, ki so jo objavili. Veseli o atentatu, ki se sploh ni dogodil, zahvaljujoč vsebnosti in energiji naših obmejnih čet in obmejnega prebivalstva, so neresnične, resnica pa je, da so bili pri tem ubili 4 banditi makedonsku, eden, eden pa je bil ujet. Ze 22. l. m. okrog 10 zvečer je eden mesjanov v Kumanovem opazil neko osebo, ki se mu je zdela sumljiva, vselej česar je obvestil takoj oblasti, ki so neznancu dohiteli. Na počiv orozništva je neznancu pričel bistrin in streliči na oroznike, ki so mu odgovorili tudi s streliči. Atentator je pri tem ranil nekoga otroka, njega pa so pozneje orozniki ubili. Pri telesni preiskavi neznanca se je ugotovilo, da je tudi on bil poslan iz Bolgarije, da izvrši atentat. Pri tem so našli dva revolverja z municijo, torbo, v kateri je bil sanitetski material in steklenico s strupenimi pilulami. Preiskava se povodom vseh teh dogodkov še vedno nadaljuje in bodo rezultati pravčasno objavljeni, da se javnost prepriča o zlčinskem delovanju makedonsku.

Belgrad, 29. jul. I. Predsednik bolgarske vlade Malinov, ki je takoj po nastopu dal tujim časnikarjem izjave, v katerih je zagotavljal, da bo on v njegovem vladu vodila politiko dobrih odnosev sosedje. Po takih izjavah se je moglo s pravico pričakovati od nove bolgarske vlade, da bo ne le z besedo, temveč tudi z dejanjem dokazala, da ji je res na tem ležeče. Zato je prvi pogoj ta, da so bili pri tem ubili 4 banditi makedonsku, eden, eden pa je bil ujet. Ze 22. l. m. okrog 10 zvečer je eden mesjanov v Kumanovem opazil neko osebo, ki se mu je zdela sumljiva, vselej česar je obvestil takoj oblasti, ki so neznancu dohiteli. Na počiv orozništva je neznancu pričel bistrin in streliči na oroznike, ki so mu odgovorili tudi s streliči. Atentator je pri tem ranil nekoga otroka, njega pa so pozneje orozniki ubili. Pri telesni preiskavi neznanca se je ugotovilo, da je tudi on bil poslan iz Bolgarije, da izvrši atentat. Pri tem so našli dva revolverja z municijo, torbo, v kateri je bil sanitetski material in steklenico s strupenimi pilulami. Preiskava se povodom vseh teh dogodkov še vedno nadaljuje in bodo rezultati pravčasno objavljeni, da se javnost prepriča o zlčinskem delovanju makedonsku.

,Banditi na vzhodu“

Francoski list o podzemeljskih stružah na Balkanu

Pariz, 29. jul. AA. Danes je »Matin« začel objavljati napovedno serijo člankov »Perigorda pod naslovom: Banditi na vzhodu. Članek popisuje atentatorja Jordanova in njegova dela. Jordanov je 3. aprila t. l. položil značje peklenke stroje. Perigord ga je obiskal v ježi, kjer mu je Jordanov o tem pripovedoval. V Sofiju je prišel, je rekel, da dobri dela. Profesor Jožev, ki živi svobodno v Sofiji, ga je nagovoril, naj bi stopil v njegovo organizacijo ter ga seznanil z inž. Zambasovim, ki se bavi s priročnikom. V kleci hiše Zambasova je bilo 15 bomb. Jošč in Jordanov sta jih vzele 8 in 3 revolverje sistema Parabellum. Jošč mu je dal 1200 lejov, nato pa ga je bivši agent Asan

Nikolov učil, kako se ravna s peklenksimi stroji. Isti Nikolov je skupno z nekim Panajevim položil 3. marca 1920 5 bomb v Pirotu, pri čemer je izgubo živiljenje več ljudi. Ko se je naučil ravnjanja s peklenksimi stroji, je šel v Jugoslavijo v Belgrad, kjer je položil bombe pred vojno ministrstvo; takrat je njih žrtve postal Rekalov. Do bolgarske meje sta ga takrat spremila Nikolov in Ilijev in Jordanov je prekorabil mejo vpravo bolgarskih obmejnih straž. Jordanov je pripovedoval novinarju, da so Zambasov, Jošč, Nikolov in Ilijev pri tisti priliki dobili običajne lepe nagrade, ki jih je iz Gornjega Džuma osebno prinesel Vane Mihajlov.

Poljska želi miru z Nemčijo

Energična izjava bivšega predsednika vlade

Varsava, 29. jul. AA. Ilustrirani Kurier prinaša članek bivšega predsednika vlade in ministra notranjih zadev Krzinskega, ki se ne sklada z danasno zunajno politiko Poljske in zahteva manjega več aktivnosti. Poljska mora zraven Francije igrati v Evropi isto vlogo, ki ji pripada po njenem prestizu njenega mednarodnega pomembnosti. Z Nemeji želi Poljska živeti v dobrih so-

sedstvenih odnoshajih. Vendar mora naglasiti, da Poljska v dosedanjem nemški gospodarski krizi ne vidi ne svojega interesa, ne interesov ostalega sveta, nego vidi v tem začetek zelo usodnih zapletijev. Nemčija mora radikalno napraviti konec temu rovarjenju, če je kaj do miru. Sporazum na zapadu ni mogoč brez sporazuma in miru na vzhodu.

Bankirji na delu

Pogajanja med angleškimi in francoskimi bankami

Pariz, 29. jul. AA. Francosko angleška pogajanja za kredit so bila včeraj nekajko pred zaključkom nenadno prekinjena. Sir Robert Kildersley se je iz Pariza vrnil v London, da bo, kakor se officielno izjavlja, poročal ravnateljstvu angleške Narodne banke in dobil nova navodila. Kakor pa pisejo pariški listi, je vzrok prekinjive čisto drugačen. »Echo de Paris« izjavlja, da je to

prekinjenje postal potrebno radi diffrence med Montrouz-Normanom in angleškim finančnim ministrom Snowdenom. Snowden namreč smatra francoski kredit za nepotrebni. Zdi se, da je v Parizu to nenadno prekinjenje pogajanj povzročilo precejje vznemirjenje. Sauerwein naglaša v »Matinu«, da je 100 milj. dolarjev kredita, ki se je Angliji ponudil pod skrajno ugodnimi, celo

Sestanek na večnem ledu

„Zeppelin“ in „Malygin“ sta se srečala na 80 stopnji severne širine

Berlin, 29. julija. tg. Zrakoplov »Zeppelin« je včeraj zvečer po kratkem pristanku v Ilhem pristajajoč na otoku Hooker Franze Jožefove dežele nadaljeval svojo pot v polarne kraje. Do sedaj pa o nadaljevanju te poti niso prisla nobena počaščila. Brezžična zveza z evropskimi poslanci je od včeraj zvečer dalje popolnoma preklinjena. Tudi ledovljič Maligin, ki služi kot vmesna postaja, ni mogel do sedaj posredovati nobenih naprednjih poročil. Ce je vodstvo zrakoplova sledilo prvočasnimi poslanci, potem bi moral grof Zeppelin že dosegel deželo Nikolaja II. Javnosti se ne potrebuje razburjati, če do sedaj s te poti še ni nobenih poročil. Ce s prejšnjimi polarimi ekspedicijami je znano, da brezžične zvezze s temi kraji niso normalne, temveč da se ponavljajo motilje, katerih doslej ni bilo mogoče pojasnit. V polarnih krajih je znani več sposob matkar, ter je smatrati, da bo moral zrakoplov Zeppelin v svojem nadaljujem potu prepotovati še več takih poslov.

Berlin, 29. jul. Zrakoplov »Grof Zeppelin« je srečeno prispel iz Leningrada preko Arhangelskega do Franze Jožefovega otočja. Radiotelegrafne postaje sveta so bile nekaj časa po odhodu »Zepelinu« iz Leningrada v skrbbeh, ker z zrakoplovom niso prisla nobena poročila. Treba pa je vedeti, da so radiotelegrafične zvezze v arktični območju podprtene velikim motnjami, ki so pa doslej svetu bile malo znane. Končno pa je radiopostaja v Norddeichu sprejela prve slabotne in po večini nerazumljive znake s krovu zračne ladje. Znamenja so se ponavljala vsake četrte ure, dokler niso postalna jasnejša in so jih mogli brati. Istočasno so doble znamenja postaje v Arhangelsku, Friedrichshafnu in na Norveškem.

Pot nad Barentsovim morjem

Najbolj senzacionalna novica je bila ta, da je zrakoplov srečal z ladjo »Malygin« in da je na morju srečno pristal. Pot iz Leningrada do Arhangelske je bila lepa, od Arhangelske naprej pa se je pojavila lahka megla, ki je ovirala vid, obenem pa je vel močen nasproten veter, ki je oviral hitrost zrakoplova.

Prvi 12 ur je »Zepelin« preletel 1100 km s povprečno hitrostjo 90 kilometrov na uro, medtem ko »Zepelin« lahko napravi na uro 180 km. Po 12 urah je zrakoplov dosegel severno obal pol-

otoka Kanin. Otdod je zrakoplov vzel smer na severovzhod proti Francijski zemlji, vendar se je po gibal Novaje zemlje. Plovba nad Barentsovim morjem ni bila prijetna. Dr. Eckener je plul počasi, da da fotografom priliko točno posneti to površino, ki je tako neznan in na kartah zelo slabo zaznamovana. Delata sta samo dva motorja, tako da je katerikrat zrakoplov plul samo s hitrostjo 52 km na uro. Fotografi in kartografi so mrljajoč delali in njihovo delo bo ogromnega pomena za znanost in za morjeplovstvo. Med tem časom je počivala zveza z evropsko celino, pač pa se je začela radiotelegrafična konverzacija z »Malyginom«.

Steber dima z „Malgyna“

»Zepelin« se je pripravil, da pristane na morje. Ko je zrakoplov pasiral rt Flora na južnem otoku Franze Jožefove zemlje, so z zrakoplova glede, kdaj bo vidoval vmesno dim iz dimitnikov »Malygina«. Ker se je ozračje zjasnilo, so res kmalu zagnali dim. Z »Malyginom« so sporocili, da med celim križarjenjem med zalivom Njchingale (južno od rta Flora) do zaliva Hooker (nekoliko severno na Franze Jožefovi zemlji) niso opazili nihče razen nekaj medvedov. Kolikor so se trudili, niso našli nobenega sledu oziroma ostanka zrakoplova »Italia«, ki je bil svojcas plul pod povljsvom Nobila.

Krasen pristanek zrakoplova

Srečanje med »Malyginom« in »Zepelinom« je izvrsilo na 80° severne širine v zalivu Hooker. Pristanek »Zepelin« je bil jako spreten. Morska gladina je bila svobodna plavajočega ledu. »Zepelin« se je s spretnim manevrom spustil do točke, ki je ležala 80 m nad morsko gladino in je potem spustil neke vrste sidro, ki se, kadar hitro se dotakne vode, odpre kakor obrnjen dežnik, tako da nudi ladji največji odpor in signalnost. Opisajoč se na to sidro, se je zrakoplov lahko spustil dolj na morsko gladino. Ta način pristajanja bo seveda za stalno obveljal, kakor hitro se bo usvaril zrakoplovna zvezda med Evropo in Ameriko preko tečaja, ki jo boče realizirali dr. Eckener.

Strašna železniška nesreča v Bosni

Sarajevo, 29. jul. AA. Snoči se je na gozdni železnični tvidki »Vardac« pripetila kuda železniška nesreča, ki je zahtevala smrt dveh kretničarjev Stjepana Sokoliča in Hoče in Milesa Sitica iz Strlice. Vlak s 15 vagoni, nato vorjenimi z brani, je kmalu po 10 odpeljal s postajo Ravna gora proti postaji Brod, majhnu krajcu blizu Hoče. Na nekem kraju se je brana zagozdila, vagoni so zdrnili s tira in se prevrnili. Vsi kretničarji so poskatali z vagonom in se rešili, razen omremenih dveh, ki so se nanju podrla bruna. Pozneje so jih polegnili še živa izpod brun, vendar sta na prevozi v bolnico podlegla ranam.

Ladio treščilo na ledeno goro

Berlin, 29. julija, ž. Po brzovaju iz Kopenhašena bi v Dawesovem rokovu kmalu prišlo do katastrofe, polobne katastrofe »Titanica«. Grönlandsko ladjo »Duc«, na kateri se je nahajala parlamentarna delegacija na potu v zahodno Grönlandijo, je trčla v ledeno goro, ki je bila 35 metrov pod vodo. Do nesreče je prišlo pravno v razpolovu polnoči. Kapitan je izdal takoj zapoved, da se spusti rešilni čolni in da vsi potniki zberejo na palubo. Na laji je bil 60 potnikov. Udarec je bil precej močan. Sreča v nesreči je bila, da je ladja nasedla na ledeno goro, ki je bila pod vodo, kar je zmanjšalo udarec. Ko se je ladja spuščala z ledenika, se je video, da je ledeni visok 135 metrov. Dolgo časa je obstajala nevarnost, da se ledeni ne razkolje, v katerem slučaju bi vsi ljudje